

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18C/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113234262
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113234262.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci navrhovateľa KVANTUM Slovakia, s.r.o., so sídlom Matice slovenskej 8, 971 01 Prievidza, IČO: 36 334 359, zastúpeného JUDr. Máriou Habalčíkovou, advokátkou so sídlom Bakalárska 4, 971 01 Prievidza proti odporcovi Ing. H. K., bydliskom U. Q. XXXX/X, K., štátnemu občanovi SR, za účasti vedľajšieho účastníka Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 1.595,50 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.555,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.555,50 eur od 24.11.2013 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

Odporca a vedľajší účastník sú p o v i n n í navrhovateľovi nahradiť súdny poplatok vo výške 102,20 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 190,03 eur, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného účastníka zaniká povinnosť plnenia druhého účastníka.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 12.12.2013 domáhal od odporcu zaplatenia istiny 1.595,50 eur spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 1.555,50 eur od 24.11.2013 do zaplatenia a zmluvnej pokuty 0,05 % denne zo sumy 1.555,50 eur od 24.11.2013 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru poskytnutého na základe účastníkmi uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 93031 zo dňa 22.03.2013 a súčasne žiadal aj náhradu trov konania. Uviedol, že na základe uvedenej zmluvy poskytol odporcovi úver vo výške 850 eur s dohodnutým úrokom v sume 797 eur, splatný v 36 mesačných splátkach po 45,75 eur vždy do 31. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom apríl 2013. Výška záväzku odporcu voči navrhovateľovi tak bola celkom 1.647 eur ako súčet vyplatenej istiny úveru a zmluvného úroku z neho. Ku dňu podania návrhu odporca uhradil len časť svojho záväzku, celkom 91,50 eur, neuhradené zostalo teda 756 eur. Navrhovateľ z dôvodu porušenia platobnej disciplíny odporcom, odňal odporcovi písomne výhodu splátok úveru a úver vyhlásil zmluvne dohodnutým postupom a podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka za predčasne splatný dňom 23.11.2013. Odporca však nereagoval. Zdôraznil, že všetky podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru boli medzi účastníkmi vopred a individuálne dohodnuté. Dlžník v postavení spotrebiteľa mal, ale nevyužil, výslovne ponúkanú možnosť podmienky akokoľvek namietat' alebo ich ovplyvniť. Poznamenal, že už v čase pred uzatvorením predmetnej zmluvy uzatvorili totožní účastníci dve skoršie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a svoje záväzky z týchto predošlých zmlúv odporca riadne splnil. Podmienky poskytnutia v poradí tretieho úveru teda nielenže boli dlžníkom vopred a individuálne dohodnuté, ale tieto mu boli známe aj z predošlého uzatvoreného zmluvného vzťahu. Navrhovateľ ďalej uviedol, že pre prípad omeškania so

splácaním splátok úveru si účastníci v zmluve ako sankciu dohodli zmluvnú pokutu do 0,3% denne zo sumy jednotlivých dlžných splátok. Navrhovateľ si však uplatnil nárok na zmluvnú pokutu iba v sadzbe 0,05% denne zo sumy predčasne splatného úveru odo dňa nasledujúceho po dni predčasnej splatnosti úveru. Závazok na zmluvnú pokutu bol vopred a individuálne dohodnutý, spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť túto navrhovanú zmluvnú podmienku, svoje právo však nevyužil. Závazok na zmluvnú pokutu je dojednaný písomne, je riadne vymedzený ňou zabezpečený záväzok a ku jeho porušeniu nesporne došlo. Zmluvná pokuta pri sadzbe uplatnenej touto žalobou je primeranou k hodnote a významu zabezpečenej povinnosti a je aj v súlade so znením § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Podotkol, že súbežne so zmluvnou pokutou si uplatňuje aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania z nesplatennej sumy istiny úveru a úroku z neho odo dňa nasledujúceho po dni predčasnej splatnosti úveru, t. j. od 24.11.2013. Podľa zmluvných dojednaní si navrhovateľ uplatnil aj nárok na zaplatenie paušálnej náhrady za každú dôvodne zaslanú upomienku odporcovi, celkom v počte 4 ks upomienok po 10 eur, t.j. 40 eur. Poznamenal, že nemal možnosť vznik týchto ďalších nákladov spôsobených zasielaním upomienok nijako ovplyvniť a všetky boli zaslané dlžníkovi dôvodne. Opakovane zdôraznil, že zmluva bola uzatvorená s odporcom individuálne. Navrhovateľ zásadne neuzatvára zmluvy so spotrebiteľmi na vopred predtlačných formulároch, text každej zmluvy spracúva s každým spotrebiteľom individuálne a na základe s ním vopred a individuálne dojednaných podmienok. Zmluva má zákonom predpísanú písomnú formu, obsahuje všetky náležitosti a istina úveru bola odporcovi riadne a v hotovosti vyplatená. Navrhovateľ tiež skúmal vopred a s náležitou odbornou starostlivosťou spôsobilosť odporcu úver riadne splatiť. Dodal, že celkom je výška dlhu 1.595,50 eur, ktorá pozostáva z nesplatennej istiny úveru a zmluvného úroku vo výške 1.555,50 eur a zo sumy 40 eur za zaslané upomienky.

Odporca sa k návrhu nevyjadril, hoci mu bol tento riadne a včas doručený. Na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil, napriek tomu, že mal predvolanie riadne a včas doručené. O odročenie pojednávania nepožiadaval, a preto súd podľa § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v jeho neprítomnosti, pričom prihliadol na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Vedľajší účastník s návrhom nesúhlasil a žiadal, aby súd tento v časti 867 eur a zmluvných pokút zamietol. Uviedol, že navrhovateľ si v predmetnom konaní uplatňuje nárok na zaplatenie sumy zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Má za to, že obsah zmluvy naformulovaný navrhovateľom a jej niektoré podmienky sa javia v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka ako neprijateľné zmluvné podmienky, a teda neplatné ex tunc. Takéto zmluvné dojednania sú nevyvážené, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.. Obsah zmluvy nebol individuálne dojednaný, nakoľko spotrebiteľ nemohol pred podpisom zmluvy ovplyvniť jej obsah. Obsah samotnej zmluvy a teda i dojednávanie napr. zmluvnej pokuty, úrokov za úver, RPMN atď. podstatným spôsobom neovplyvňuje, preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia. Navrhovateľ ako dodávateľ obsah zmluvy a jej jednotlivé podmienky s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával. Odporca mohol iba podpísať resp. nepodpísať zmluvu, ktorej súčasťou je aj dojednanie o zmluvnej pokute, o úrokoch, o poplatkoch a iné. Poukázal, že v zmluve absentujú niektoré podmienky, s ktorými zákon spája právo navrhovateľa požadovať len poskytnutý úver, bez úrokov a bez poplatkov a povinnosť dlžníka ako spotrebiteľa splatiť úver iba vo výške poskytnutých peňažných prostriedkov. Ďalej podotkol, že dohoda o výške úrokov 60,81 % alebo odmeny za poskytnutie úveru 65,64 % sa prieči dobrým mravom, a preto je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

Uznesením č. k. 18C/86/2014-73 zo dňa 13.10.2014 zastavil súd konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 1.555,50 eur od 24.11.2013 do zaplatenia z dôvodu späťvzatia a súčasne navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 10,30 eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením vyjadrenia k spôsobu poskytovania úverov žalobcom, zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 93031 zo dňa 22.03.2013, všeobecných obchodných podmienok, formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, žiadosti o poskytnutie úveru, výdavkovým a príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 22.03.2013, príjmu odporcu, 3 ks upomienok, oznámenia o strate výhody splátok zo dňa 04.11.2013 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Účastníci dňa 22.03.2013 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 93031. Touto zmluvou poskytol navrhovateľ odporcovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 850 eur. Odporca sa zaviazal vrátiť úver navrhovateľovi spolu s mesačným úrokom 2,6 %, t.j. za 36 mesiacov 93,6 %, čo predstavuje úroky vo výške 797 eur, a to v 36 mesačných splátkach po 45,75 eur so splatnosťou do 31. kalendárneho

dňa v mesiaci. V mesačnej splátke 45,75 eur je zahrnutá suma istiny úveru vo výške 23,61 eur a úrok v sume 22,14 eur. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná do 30.04.2013, konečná splatnosť úveru stanovená do 31.03.2016. Účastníci si v zmluve dojednali poplatok za poskytnutie úveru vo výške 30 eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená vo výške 65,64 % (ďalej len „RPMN“) a priemerná hodnota RPMN bola určená vo výške 47,29 %. Podľa všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy, čl. IV. ods. 2 bol odporca povinný nahradiť navrhovateľovi paušálnu sumu výdavkov v sume po 10 eur za každú zaslanú upomienku, za ktorú sa považuje aj oznámenie o odňatí výhody splátok a jeho predčasnej splatnosti.

Úver v sume 850 eur bol odporcovi poskytnutý v hotovosti, ktorú hotovosť si odporca osobne prevzal dňa 22.03.2013, čo vyplýva z vystaveného výdavkového pokladničného bloku navrhovateľa dňa 22.03.2013.

Ako vyplýva z oznámenia navrhovateľa o strate výhody splátok zo dňa 04.11.2013, odporca s poskytnutého úveru vrátil navrhovateľovi sumu 91,50 eur.

Na omeškanie s platením splátok bol odporca 3x upomínaný navrhovateľom, a to upomienkou zo dňa 05.08.2013, zo dňa 03.09.2013 a zo dňa 11.10.2013. Z dôvodu, že odporca bol v omeškaní so zaplatením minimálne jednej mesačnej splátky viac ako 3 mesiace, navrhovateľ vyzval odporcu prípisom zo dňa 04.11.2013 o okamžité splatenie celého dlhu zo zmluvy o úvere ku dňu 23.11.2013 vo výške 1.640,38 eur.

Podľa článku 6 bod 1 Smernica Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom je dôvodná. Po preskúmaní predmetnej zmluvy možno konštatovať, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko ide o taký typ zmluvy, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, pretože táto bola už vopred pripravená, predtlačená. Dodávateľom v tomto prípade je navrhovateľ, ktorý pri uzatváraní zmlúv vykonáva svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom je odporca, ktorý pri uzatváraní zmlúv nevykonával žiadnu obchodnú alebo inú činnosť. Novelizáciou zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa uskutočnenou zákonom č. 102/2014 Z. z., účinným od 01.05.2014, súd pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada na premlčanie ex offa (bez návrhu). Preto skôr ako pristúpil k samotnému posúdeniu uplatneného nároku, primárne sa zaoberal otázkou premlčania. Po preskúmaní predložených listinných dôkazov súd dospel k záveru, že nárok bol uplatnený včas, a teda premlčaný nie je. Keďže zákon pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje určité náležitosti, skúmal súd, či predmetná zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že dotknutá zmluva obsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon. Nemožno sa teda stotožniť s tvrdením

vedľajšieho účastníka o absencii obsahových náležitostí zmluvy, ktoré navyše ani nijak nešpecifikoval. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že účastníci uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 850 eur s úrokom 2,6% mesačne, celkom vo výške 1.647 eur a odporca sa tento úver zaviazal vrátiť v 36 mesačných splátkach vo výške 45,75 eur, v ktorej sú zahrnuté jednak istina úveru a jednak dojednaný úrok. Z dôvodu omeškania odporcu s úhradou mesačnej splátky viac ako troch mesiacov, navrhovateľ v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a čl. IV. ods. 4 všeobecných obchodných podmienok, uplatnil svoje právo žiadať od odporcu zaplataenie celej pohľadávky ku dňu 23.11.2013. Vzhľadom na to, že odporca pohľadávku navrhovateľa vo výške 1.555,50 eur doposiaľ nezaplatil, je v tejto časti nárok navrhovateľa oprávnený a súd odporcu na zaplataenie tejto sumy svojim rozhodnutím zaviazal. Súčasne mu uložil povinnosť zaplatiť okrem dlžnej sumy aj úroky z omeškania vo výške uplatnenej navrhovateľom odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti dlhu, t.j. vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.555,50 eur od 24.11.2013 do zaplataenia.

Pokiaľ sa týka tvrdenia navrhovateľa, že záväzok odporcu zaplatiť paušálnu náhradu za každú zaslanú upomienku je zmluvnou podmienkou individuálne dojednanou, keďže odporca mal možnosť ovplyvniť ich obsah, ale toto svoje právo nevyužil, je súd toho názoru, že túto zmluvnú podmienku nemožno považovať za individuálne dojednanú. Táto je súčasťou všeobecných obchodných podmienok, čiže je podmienkou, ktoré navrhovateľ používa pre väčší počet uzatváraných zmlúv tohto druhu. Okrem toho, zo všeobecných obchodných podmienok nevyplýva, že by odporcovi boli ponúknuté na výber podmienky z určitých možností. Pretože navrhovateľ svoje tvrdenie o individuálne dohodnutých zmluvných podmienkach vierohodným spôsobom nepreukázal (iba vyjadrením k spôsobu poskytovania úverov...), súd túto podmienku podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepovažoval za individuálne dojednanú.

Navrhovateľom uplatnený nárok na zaplataenie paušálnej sumy 10 eur za každú zaslanú upomienku na základe ustanovenia zmluvy, však bol už skoršími rozsudkami tunajšieho súdu v obdobných veciach vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (rozsudok sp. zn. 27C/20/2012 a sp. zn. 26C/87/2011) a z toho dôvodu je neplatná. K týmto záverom sa súd prikláňa aj v tejto veci. Z neplatného dojednania zmluvného ustanovenia, nemožno priznať plnenie, a to ani čiastočné. Navrhovateľom uplatnený nárok na zaplataenie paušálnej sumy za zaslané upomienky je taktiež v rozpore s ustanovením § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda v rozpore so zákonom. Z toho dôvodu nebolo možné žiadané plnenie navrhovateľovi priznať, a preto súd návrh v tejto časti zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 O. s. p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V danom prípade mal navrhovateľ vo veci síce len čiastočný úspech, avšak jeho neúspech spočíval len v nepatrnej časti, preto súd v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia priznal plnú náhradu trov vo výške 190,03 eur (2 x úkon právnej pomoci po 71,37, 2 x režijný paušál po 7,81 eur, t. j. 158,36 eur, k tomu 20 % DPH, celkom teda 190,03 eur).

Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 160 ods. 1 O. s. p. s tým, že takto stanovenú lehotu považuje za primeranú vzhľadom na výšku plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ si odporca nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže sa navrhovateľ domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.